

Szabó Attila

GYŐZŐ ÉS A KOFFERTIGRISEK

Szereplők:

PITYER GYŐZŐ, első bé

ANYÁMNYILA (elsüvített, úgyhogy kimaradt végül)

KARMAZSIN, egy holdtündér

OFŐ, Orsi néni, szintén első bé

A KOFFERTIGRISEK:

KOFI

TOTYÓ

INCÉR

ORÁKULUM

FARKAS

CSEPPNYI ÖNBIZALOM (ami maradt a végére)

Rendező: **Csató Kata**

A mondat: „Hagyomány lett már a Cseppnyi Önbizalomból”.

2015.

1. jelenet

Ágy. Az ágy szélén egy gyermek ül. Tapogat a földön, papucsát keresi. Az ágy alá nyúl, visszarántja a kezét. Erőt vesz magán, újra próbálkozik. Tapogat, visszahőköl. És ez még párszor, mígnem sikerül kirángatni az ágy alól az egyik papucsot. Felhúzza. Besüt a Hold.

PITYER GYŐZŐ Ügyes vagyok! Megéremlek egy baloldali vállveregetést!

Baloldali vállveregetés. Most már bátrabban az ágy alá nyúl, oda sem néz, csak tapogat. Kihúz egy lompos farkas farkat. Felsikít, és menekül a sötét szoba sarkába. A farkok lassan visszacsúszik az ágy alá. A takaró alól kibújik Karmazsin, a tündér.

KARMAZSIN Hiába futsz. Úgyis elkap. A félelem már csak ilyen. Szaladhat az ember amerre akar, mindenhol utoléri.

PITYER GYŐZŐ Csókolom. A néni kicsoda?

KARMAZSIN Főállásban tündér vagyok. Mellesleg meg elkészált fél pár papucsokat terelő juhász. *(odanyújtja a papucsot)* Tessék.

PITYER GYŐZŐ Köszönöm. A néni kicsoda?

KARMAZSIN Karmazsin. Holdtündér. Vedd fel, még elolvad a kezedben, úgy szorongatod.

Győző felhúzza a másik papucsot is, és lopva az ágy alá néz.

KARMAZSIN Szerinted hány puszi fér bele egy karácsonyba?

PITYER GYŐZŐ Tessék?

KARMAZSIN Hogy hány puszi fér bele egy karácsonyba. Ezen gondolkodtam az imént.

PITYER GYŐZŐ Szerintem egy anyu puszi meg egy apu puszi. Meg a papák puszija, meg a mamák puszija. Na jó a tesómé is. De a többi..., az untig sok. Miért?

KARMAZSIN Ezen gondolkodtam, mielőtt idehívtál. Hogy amikor ünnep van, mennyi puszit kell elviselniük az embereknek.

PITYER GYŐZŐ Idehívtalak?

KARMAZSIN Igen. És a többieket is. Kofi, Totyó, Incér, gyertek elő!

A takaró alól kibújik a három kótyavetye figura.

KARMAZSIN Mutatkozzatok be Győzőnek!

Mindhárman berregnek, rityegnek, ökörködnek.

KARMAZSIN Nem így értettem. A neveteket mondjátok.

KOFI Kofi.

TOTYÓ Totyó.

INCÉR Incér. Hős Incér. Alázattal.

KOFI Kinyírtuk.

TOTYÓ Hazavittük, megsütöttük.

INCÉR És icikét-picikét mind megettük. Alázattal.

PITYER GYŐZŐ Kicsodát?

KARMAZSIN Hát a farkast, ami az ágyad alatt volt.

PITYER GYŐZŐ Hú...

KOFI Indulhatunk.

TOTYÓ Indulhatunk? Csak utánam!

KOFI Énutánam!

Összevesznek. Tépik, cibálják egymást, ki menjen elől. Totyó bőgni kezd.

INCÉR Ne nyávogj, mert visszánő a tejfogad. Utánam! Alázattal.

Eltűnnek a takaró alatt, röhögve, ökörködve.

PITYER GYŐZŐ Kik voltak ezek?

KARMAZSIN Őket még apukád találta ki.

TOTYÓ Kaszaboltunk össze-vissza.

INCÉR Forró vizet a kopaszra!

KOFFERTIGRISEK Mind meglettek kopasztva!

KARMAZSIN Ma már nem jönnek elő. Itt az ideje indulnunk. Öööö... Majd megszáradsz a gatyád útközben.

PITYER GYŐZŐ Hová megyünk?

KOFI Kukutyinba.

TOTYÓ Bergengóciába.

INCÉR Vagy a Marsra. Alázattal.

KOFI Elvezetünk téged, mi a

KOFFERTIGRISEK Koffertigrisek!

TOTYÓ Elkísérünk.

INCÉR Oda.

PITYER GYŐZŐ Hova?

KARMAZSIN Őhózzá. Aki segít neked.

PITYER GYŐZŐ Nem megyek sehova! Anyukámat akarom!

KOFFERTIGRISEK Anyukámat akarom, anyukám a takaróm, anyukám a takaróm, Yeh!

KARMAZSIN Csend legyen! Ne gúnyolódjatok! Figyelj ide, kishaver! Apukád sok-sok évvel ezelőtt megígérte, amikor egyszer Nála járt, hogy ha egyszer fia születik, elviszi hozzá. Csak minden biztonnal elfelejtette már...

PITYER GYŐZŐ Persze! Bepisilve, az éjszaka közepén menjek, azt sem tudom, hogy hová! Anyukámat akarom...

A Koffertigrisek már rákezdene, de Karmazsin szigorú tekintete megállítja a kezdőhangokat.

KARMAZSIN Hát jó. Akkor szia!

Eltűnnek mind a négyen.

Győző szeppenten ül az ágy szélén. Halkan, bizonytalanul hívja anyukáját.

PITYER GYŐZŐ Anyu! Anyu! Anyu!

Hirtelen nőni kezdenek, ijesztővé válnak az árnyak. Győző a takaró alá bújik. Csend.

2. jelenet

Fényképek.

Győzőke eszik.

Győzőke nagyon ügyi!XD

Győzőke fára mászik.

Győzőke harci díszben.

Győzőke bilibe pisil.

Győzőke harci díszben a bilibe pisil.

Győzőke első napja az iskolában.

OFŐ Nagyon tündi-bündik vagytok, gyerekek! Mehettek szünetecskére. Sipirc az udvarra!

A gyerekek kiszaladnak, csak Győző marad a teremben.

OFŐ Győzőke! Te nem mész játszani?

PITYER GYŐZŐ Én... itt bent maradnék.

OFŐ Valami baj van, kismadaram?

PITYER GYŐZŐ Nem. Nem. Semmi.

OFŐ Akkor menjél ki te is. Játssz a többiekkel. Hallod?

Győző feláll. Kezét a nadrágjára szorítja. Kiszalad.

OFŐ Győzőke!

Az osztály visszadugja a fejét. Kimerevített (fény)kép, csak Győző mozog.

PITYER GYŐZŐ Akkor megígértem Orsi néninek, hogy szólok, ha pisilni kell. Valahol távol, itt bennem, szól is a figyelmeztető. Most! Még nem késő kikéretőzni. De olyan messze szól, hogy előbb meghallom Karta Danit vagy Vad Borit, akik mellettem ülnek, hogy: Bepisilt! Tanító néni, a Győző megint...

MIND Bepisilt!

PITYER GYŐZŐ Ilyenkor gyorsan bebújnék egy időalagútba. De hiába, tudom... Mikor elindulnék, mindig eszembe jut, hogy milyen kihalt a folyosó ilyenkor, és az a kongó, büdös vécé a folyosó végén... A lányvécé közelebb van, egyszerűbb lenne, de oda nem mehetek. Mindig eszembe jut...

A következő „fény”kép. A fiúvécé.

Győző áll a piszoárok között. Halk, morajló hangok. Próbál a Piszoár elé állni, de az mindig feljebb megy. A másik pedig arrébb. A harmadik már röhög is, az a fránya. Győző azért próbálkozik. A röhögés erősödik, és kibújjik a három piszoárból/mögül Kofi, Totyó és Incér, avagy a Koffertigrisek.

KOFFERTIGRISEK

Pisilő pasi ló.
Csődörből vödörbe
csurog a pacilé.
Csak akkor csődöl be
pacikánk kacifánt
pisilő csöve,
amikor pici ő,
gatyába pisilő pasi.
(Mert a nadrágot
a négy lábról lehúzni nehéz.
S ő még csak paci.)
Ezért van a picike pisilő paripa
nadrágján pici paci pisi paca-karika.

PITYER GYŐZŐ Nagyon viccesek vagytok!

KOFI Na? Jössz velünk?

TOTYÓ Aham!

INCÉR Ühüm.

PITYER GYŐZŐ Vissza kell mennem matekra. *(el)*

A Koffertigrisek vállat vonva, és zenélve el.

3. jelenet

Ismét az ágyban. Győző a takaró alatt, ahogy az első jelenet végén feküdt. Lassan kidugja a fejét. Nézi a mozgó árnyakat. Mint egy mantrát, úgy mondogatja.

PITYER GYŐZŐ Anyukámat akarom, anyukám a takaróm. Apukámat akarom, apukám a takaróm. Azt akarom, hogy ne féljek. Karmazsin! *(nincs válasz)* Persze, hiszen elküldtem. Karmazsin... Vajon kihez akartak elvinni?

KARMAZSIN Szerinted hány liter víz van a tengerben?

PITYER GYŐZŐ Állítsd meg a folyókat, és megmondom. Ezt ismerem az okos pásztorfiúból. Egyébként szia, Karmazsin! A Koffertigrisek?

KOFI Háj!

TOTYÓ Báj!

INCÉR Tanító néninek tisztelettel jelentem, a Koffertigrisek és

TOTYÓ álommenedzserük

KOFI a castingra megjelent!

PITYER GYŐZŐ Leülhettek. Nem hiányzik senki. Indulhatunk.

KOFI Akkor most

TOTYÓ leüljünk

INCÉR vagy megyünk, tisztelettel?

KARMAZSIN Indulás!

4. jelenet

A második jelenet stílusában a képek.

Győző és a Koffertigrisek a Szaharában.

Győző és a Koffertigrisek az Üveghegyen.

Győző és a Koffertigrisek harca a Sárkánnyal. Stb.

Győző pisil, a Koffertigrisek szemérmesen elfordulnak.

KOFI	Odanézzetek! Az ott már a tenger!
TOTYÓ	Öcsisajt, hajóra szállunk, aztán spuri!
INCÉR	Rettegett kalózok leszünk, alázattal, és végigrettentjük az Óperenciás-tengert!
KARMAZSIN	Nem, arra most nincs idő. Győzőnek haza kell érnie. Gyorsabban kell mennünk.
KOFI	Hogyan?
KARMAZSIN	Úgy, hogy megfogtok, és áthajítatok minket a szigetre.
TOTYÓ	De akkor mi...
KARMAZSIN	Itt vártok minket. Gyerünk.

A három barát megfogja Karmazsint és Győzőt. A levegőbe repítik őket.

5. jelenet

PITYER GYŐZŐ	Apukám is járt erre? Tényleg?
KARMAZSIN	Igen. Még mostanában is gyakran visszajön. De már nem emlékszik rá. A mesék kicsik. A felnőttek nagyok. És a nagyok ritkán veszik észre a kicsit. Pedig ha tudnád, apukád...

PITYER GYŐZŐ Apukám éjszakánként nindzsa. A Háztetőkön ugrál. Legalábbis ezt képelem. Nem ér rá a mesékre. Karmazsin! *(megállnak a repülésben)* Belőlem is nindzsa lesz?

KARMAZSIN Éjszakánként?

PITYER GYŐZŐ Mondjuk... Aha.

KARMAZSIN Már most az vagy.

PITYER GYŐZŐ Akkor nem pisilnék be!

KARMAZSIN Megérkeztünk.

6. jelenet

Egy hatalmas, lepelbe burkolódzó alak előtt landolnak. A lepel alatt természetesen a koffertigrisek.

KARMAZSIN Ő az.

PITYER GYŐZŐ De kicsoda? Mondd már meg!

KARMAZSIN Hamarosan megtudod. *(eltűnik)*

ORÁKULUM *(Kissé elváltoztatott hangon, de kivehetően Kofi, Totyó és Incér hangja szólal meg együtt, avagy tagolva a szöveget.)* Üdvözöllek, Pityer Tamás!

PITYER GYŐZŐ Tamás? De hiszen az az apukám!

KARMAZSIN Akkor... izé... Gáspár...

PITYER GYŐZŐ Az meg a nagypapám. Győző vagyok.

ORÁKULUM Győző. Miért jöttél ide?

PITYER GYŐZŐ Hoztak...

KOFI Talán dobtak...

TOTYÓ Repítették...

INCÉR Taszajtottak, alá...

ORÁKULUM Alássan jelentem, azaz... kérdezz tőlem. Én az orákulum vagyok.

PITYER GYŐZŐ Vicces neved van, orákulum.

ORÁKULUM Nem én adtam magamnak. Mint ahogy te sem a saját nevedet. Győző... Kérdezz! Megmondom a múltat, s a jövőt.

PITYER GYŐZŐ Orákulum! Már apukám és a nagypapám is járt nálad?

ORÁKULUM Igen. És a nagypapád apukája is. Meg az ő apukájának az apukája is.

PITYER GYŐZŐ Ők miért kerestek meg téged?

ORÁKULUM Haha. Hogy feltegyék ugyanezt a kérdést.

PITYER GYŐZŐ Tehát nekem kell tudnom, hogy miért jöttem ide...

KOFI Yes!

TOTYÓ Juppi!

INCÉR Vaó!

PITYER GYŐZŐ Azt hiszem, tudom. Mert még mindig félek éjszaka. És nappal is, amikor... De nem azért pisilek be. Mit tudtok ti erről? Komolyan szánalmas, amikor segíteni próbáltok. Mézes-mázosan, mint Orsi néni: „Győzőke, szívecském, szóljál bátran a tanító néninek, ha ki kell menned a toalettre!” Gúnyosan, mint az osztálytársaim: „Győző, Győző, bepisilőző!” Vagy olyan okosan, mint mikor Anya leül mellém, és elmagyarázza a tutit. Komolyan, már akkor becsurizok majdnem, amikor odaül mellém este, és megkérdezi, hogy ugye ma éjszaka ki merek menni? Hát ki! Igen kimerek.

ORÁKULUM Helyes!

PITYER GYŐZŐ Tessék?

- ORÁKULUM Azt mondtam, hogy helyes. Csak, hogy mondjak valamit, alázattal.
- PITYER GYŐZŐ Ha nagy leszek, szökőkút leszek. Az biztos. Akkor aztán senkit nem zavarok. *(kuncog)*
- ORÁKULUM *(kuncog)* Te is azt képzeled, hogy nyáron a melegben... jönnek a turisták, jé egy szökőkút és meg akarják mosni a kezük...
- PITYER GYŐZŐ Nem, nem ezt képzeltem. Azt képzeltem, hogy tiszta víz folyik majd belőlem. És kővé meredt, vicsorgó farkasok lesznek a díszek rajtam. Amik éjszaka az ágy alatt mászkáltak, az mind kővé meredve ott ül majd a szökőkútamban.
- ORÁKULUM Ismerős.
- PITYER GYŐZŐ Honnan?
- ORÁKULUM Már ükapád ükapjának az ükapja is ezekről a farkasokról mesélt. Farkasok vannak a falban. Pedig akkor még fal se volt, csak sátorponyva. Bár farkas volt döggivel. Folytasd!
- PITYER GYŐZŐ Nem tudom. Ez a szökőkút hülyeség. De a farkasok... félek tőlük, mégis vonz valami hozzájuk. Valami megmagyarázhatatlan erő.

7. jelenet

Vonító farkas lesz az Orákulum hatalmas vásznából. Ül, és vonít a Holdba. Győző fekete kendőbe tekeri magát.

- PITYER GYŐZŐ Ne ugass, toportyán! Én vagyok a te végzeted, a Fekete Nindzsa! Most bosszút állok a sok reszkető gyerekért!
- FARKAS Ne bánts engem, Fekete Nindzsa! Ha életben hagysz, elvezetlek a Félelem Urához!
- PITYER GYŐZŐ Megkegyelmezek, farkasok királya! Vezess!
- FARKAS Nem kell messze mennünk. Látod a Holdat?
- PITYER GYŐZŐ Látom, ó, szellemek ősatyja!

FARKAS Mármost én?

PITYER GYŐZŐ I...igen.

FARKAS Akkor most lecsalogatjuk. Csináld velem!

Vonítani kezd. Győző értetlenül nézi, majd beszáll. Először még kikacagja magát, de egyre nagyobb beleéléssel tutulni kezd. A Hold lassan aláereszkedik.

FARKAS Így. Most láncra verjük. Egy tigris lépésének zöreijéből, egy szarvas inából, egy boszorkány szakállából, a felhők lélegzetéből, hegyek gyökeréből kovácsolt láncsal kikötözzük a földhöz. És most menj oda! Sokáig nem tartóztathatjuk itt. Nézz bele. A Hold másik oldalán meglátod a félelem titokzatos urát.

Győző a Hold mögé lép. Lassan rápillant. Visszahőköl, majd ismét a Holdba néz.

PITYER GYŐZŐ De hiszen ez... Ez az én arcom! Látom magam egészen kicsinek, mint egy... mint aki nem mozdul... De nem úgy, mint egy fényképen, hanem, mint egy, mint aki a halálba álmodta magát... mint aki szemet huny saját maga felett... Mint aki fél, hogy egyedül marad...

FARKAS Mint aki fél nyújtózkodni egy nagyot. Mit látsz még?

PITYER GYŐZŐ Olyannak látom magamat, amilyen vagyok.

FARKAS Tetszik, amit látsz?

PITYER GYŐZŐ Igen... Igen!

FARKAS Akkor engedjük el a Holdat, dolga van. Tudod, ez az én egyik szemem, ez a fényes, égi pupilla. Aki belenéz, magát látja benne. És ott a sarkán van egy könnycsepp, furkókám, kapj utána!

Győző az emelkedő Hold után kap. Minden sötét, csak a Hold és a fiú keze látszik. Közben visszaáll az Orákulum.

ORÁKULUM Kend az arcodra. Kend szét, mint a Niveát! Úgy. Ez egy cseppnyi önbizalom volt. Egyenest az éjszakai farkas szeméből.

PITYER GYŐZŐ És most már nem fogok félni?

ORÁKULUM Dehogynem!

PITYER GYŐZŐ Bepisilni?

ORÁKULUM Legyél türelmes magadhoz. Gondolj arra a cseppnyi önbizalomra, amit kaptál. Aztán majd meglátod, ahogy egyre kisebbre töpörödik benned a félelem. De most indulj. Úgy hallom, új vendégünk érkezik... A nagypapád.

PITYER GYŐZŐ Ő is fél?

ORÁKULUM Ajaj!

PITYER GYŐZŐ És be is... be is pisil?

ORÁKULUM Ajajaj! Furcsán megy az idő... Körbe-körbe. Magad nézed vaktükörbe. Ami volt, az még csak most lesz, kisöcsém. Hogy mondjak egy Orákulumhoz méltó ködöset is! Indulj!

KARMAZSIN Induljunk!

Zene. Az orákulum leple visszaváltozik takaróvá, Győző Karmazsinnal együtt visszarepül az ágyba.

8. jelenet

- KARMAZSIN Gyorsak voltunk, kicsi gazdám?
- PITYER GYŐZŐ Mint a szél. Vagy, mint a gondolat. Vagy az sms. A gatyám mindenestre megszáradt. Viszont... Ha nem haragszol... tudod, a sok izgalom... Mindjárt jövök! *(elindul)*
- KOFI Papucs!
- PITYER GYŐZŐ Jójó!
- PITYER GYŐZŐ És most először életemben, még villanyt sem kapcsolok!
- Papucsot húz, kiszalad. Előjön Totyó és Incér is.*
- TOTYÓ Húú! Én vagyok a vérfarkas! Vauú!
- INCÉR Ha rám nézel, becsucsuhuú!
- KOFI Itt lapulok az ágy alatt!
- TOTYÓ Nappal meg az üres iskolafolyosó falában, a tablók alatt!
- INCÉR Az emberek szemében. Alázattal...
- KOFFERTIGRISEK Vaúúúú!
- Visszaér Győző. Hátulról jól megijeszti őket.*
- PITYER GYŐZŐ Vaúúú! Nem vagytok viccesek, koffertigrisek. Inkább kérek egy altatót. Reggel sulí.
- KARMAZSIN *(miközben visszakúszik Holdba)* Jó éjt, Fekete Nindzsa! És majd, ha fiad lesz, ígérd meg neki, hogy egyszer meglátogatod vele Őt, akinek a neve Mindig Változó. Búcsúnóta, koffertigrisek!
- KOFI C-dúr?
- TOTYÓ Vagy H-moll, nem t'om. Hogy játsszuk?
- INCÉR Alázattal, ha kérhetem!

KOFFERTIGRISEK

Lehunyja sok szemét az ég,
harminchat fokban, lázban ég,
forog,
morog.

Bizony lehunyta kék szemét,
felvette gyémánt-ékszerét,
csillag
csillog

hajában, fényes lámpasor...
Na nézd csak, szinte rád hason-
lít a
léte:

Te is lehunytad két szemed,
s magad csillagnak képzeled
az éj
fején.

Szederjes csöndjét ismeri
ki nem szupermen, isteni
nyerő
erő;

egy gyáva kisgyerek csupán,
kit vágott álom már kupán.
Akit
vakít

az éjjel vámpír-fogsora,
s fél, hogy az álom mostoha
élet-
té lett.

Lehunyja sok szemét az ég,
felvette gyémánt-ékszerét...

